

عنوان مقاله:

ارزیابی عوامل موثر بر ناکارایی فنی صنایع کارخانه ای ایران (رهیافت تابع مرزی تصادفی و روش حداکثر درست نمایی)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه اقتصادی، دوره 14، شماره 52 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

محمدنبی شهیکی تاش - استادیار گروه اقتصاد دانشگاه سیستان و بلوچستان

جواد طاهرپور - استادیار دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی

الهام شیوایی - دانشجوی دکترای اقتصاد دانشگاه باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

هدف محوری این مقاله سنجش ضریب ناکارایی فنی در ۲۳ صنعت فعال در کد دو رقمی ISIC طی سال های ۱۳۷۴ تا ۱۳۸۸ و شناسایی عوامل موثر بر ضریب ناکارایی فنی در این صنایع است. در این مقاله، ناکارایی تکنیکی بر مبنای رویکرد باتیس و کولی و با استفاده از تابع تولید ترانسلوگ در صنایع کارخانه ای ایران محاسبه شده است. یافته های این مقاله موید آن است که ۱- روند کارایی در صنایع کارخانه ای ایران روند رو به رشدی بوده و در تمام صنایع کارخانه ای طی سال های ۱۳۷۴ تا ۱۳۸۸ ضریب کارایی فنی افزایش یافته است. در صنایع کد دو رقمی ISIC، بیشترین ضریب ناکارایی فنی مربوط به صنایع «تولید پوشاک و عمل آوردن و رنگ کردن پوست خردار»، «انتشار و چاپ و تکثیر رسانه های ضبط شده» و «ساخت منسوجات» و «بازیافت» و بیشترین کارایی فنی مربوط به صنعت «ساخت مواد و محصولات شیمیایی» بوده است. با توجه به محاسبات تحقیق، متوسط ضریب ناکارایی فنی در صنایع مورد مطالعه برابر ۴۷٪ است. براساس یافته های تحقیق می توان نتیجه گرفت که هرچه ضریب تمرکز در صنایع افزایش یابد، میزان ناکارایی افزایش می یابد. به عبارت دیگر، صناعی که از ساختار متمرکزتری برخوردار بوده اند و میزان انحصار موثر در آنها بالاتر بوده، میزان ناکارایی بالاتری داشته اند. براساس مدل تحقیق در صناعی که ضریب نیروی کار متخصص بالاتر بوده است و بنگاه ها از صرفه های مقیاس بهره مند بوده اند، میزان ناکارایی کاهش یافته است. همچنین یافته های تحقیق نشان می دهد، هزینه تحقیق و توسعه تاثیر چندانی بر کاهش ناکارایی در بخش صنعت کشور نداشته و از نظر آماری بی معنا بوده است.

کلمات کلیدی:

ناکارایی فنی، صنعت، باتیس و کولی، تابع مرزی، تحقیق و توسعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1407040>

